

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1947

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 293

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἐπὶ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου «περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοῦ Πολιτεύματος, τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν».

Πρὸς τὴν Α. Μ. Τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων

Μεγαλειότατε,

Ἀπὸ καιροῦ χρησιμοποιούμενοι, οἱ ἀποτελοῦντες ἐλαχίστην ἀνιεθνικὴν μειονότητα ἀνατροπῆς, ὡς πρωτοπόρον τάγμα θανάτου ὑπὸ τῶν προαιωνίων ἐχθρῶν τοῦ Γένους, καθ' ὅς στιγμὰς οἱ Ἕλληνες, καθημαγμένοι ἐκ τῆς διαικίδος ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἐστιῶν πάλης, ἠτοιμάζοντο νὰ μεταβῶσιν εἰς τὰς ἐκκλησίας τῶν διὰ τὰ ἐορτάσασιν τὴν μεγάλην ἐορτήν, οἱ ἀρνηταὶ τῆς Πατρίδος, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς ἑθνηθείας, ἐσκέπτοντο τὸ ἐγκλημα καὶ δὲν ἐδίστασαν νὰ τὸ ἐλοκλήρῳσιν.

Εἰς αὐτοὺς ἀπαντᾷ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς, ἑτοιμὸς εἰς κάθε θυσίαν καὶ ἀποικρατισμένους νὰ προστασίῃ τὰ πάτρια χῶμα καὶ τὰς ἐλευθερίας του εἰς μίαν ἀκατάβλητον ἐθνικὴν ἐνότητα μετὰ τὰ παῖδιά του εἰς τὰς ἐπάξεις τοῦ καθήκοντος.

Ἐφ' οἷς ἡ ἐκ τοῦ Λαοῦ προελθοῦσα Κυβέρνησις, ἐν ἀπουσίᾳ τῆς Βουλῆς, ἐκπληροῦσα ὑπέρτατον πρὸς τὴν Ἑλλάδα καθήκον, διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ὃν ἔχει τὴν τιμὴν νὰ συνυποβάλλῃ, κηρύσσει τὴν διάλυσιν τῶν Κομμάτων καὶ τῶν Ὀργανώσεων πού πράγματι δὲν ὑπηρετήσαν ποτὲ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὰ ὅποια ἔθεσαν διὰ τῶν ἀπὸ μακροῦ πράξεων τῶν αὐτὰ ἑαυτὰ ἐκτὸς νόμου καὶ λαμβάνει τὰ πρέποντα μέτρα πρὸς προστασίαν τοῦ Κράτους, τοῦ Πολιτεύματος, τοῦ Κοινωνικοῦ καθεστώτος καὶ τῶν πραγματικῶν ἐλευθεριῶν τοῦ Λαοῦ. Συγχρόνως δὲ προβαίνει εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ὑπαρξάντων, οἵτινες — ἀνεξαρτήτως ποινικῆς εὐθύνης — παραγανδίζουσι καθ' οἷονδήποτε τρόπον τὴν ἐπικράτησιν τῶν σκοπῶν τῶν ἐχθρῶν τοῦ τόπου καὶ γίνονται συνειδητὰ ὄργανα αὐτῶν.

Προτείνουσα τὰ μέτρα ταῦτα ἡ ἐκ τοῦ Λαοῦ προελθοῦσα Κυβέρνησις, ὑποβάλλει τὴν εὐλαβῆ παράκλησιν ὅπως ἡ Ὑπερέτα Μεγαλειότης κυρώσῃ αὐτὰ διὰ τῆς ὑπογραφῆς τῆς καὶ ἐπαναλαμβάνει τὴν ἀκλόνητον πίστιν τῆς ὅτι «τὸ Ἕθνος εἶναι ἀποφασισμένον νὰ νικήσῃ, πρέπει νὰ νικήσῃ καὶ θὰ νικήσῃ».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 27 Δεκεμβρίου 1947.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΔΑΣ

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 509

Περὶ μέτρων ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, τοῦ πολιτεύματος, τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος καὶ προστασίας τῶν ἐλευθεριῶν τῶν πολιτῶν.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἄρθρον 1

1. Τὸ Κομμουνιστικὸν Κόμμα Ἑλλάδος, τὸ Ἐθνικὸν Ἀπελευθερωτικὸν Μέτωπον (Ε.Α.Μ) καὶ ἡ Ἐθνικὴ Ἀλληλεγγύη προπαρασκευάσαντα καὶ ἐνεργοῦντα τὴν κατὰ τῆς ἀκεραιότητος τῆς Χώρας προδοτικὴν ἀνταρσίαν διαλύονται. Ἐπίσης διαλύεται καὶ πᾶν ἄλλο πολιτικὸν κόμμα, σωματεῖον ἢ ὀργανώσις, ἣτις ἤθελε θεωρηθῆ, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπομένης παραγράφου, ὡς συνεργαζομένη μετ' αὐτῶν ἢ ἐπιδιώκουσα ἀμέσως ἢ ἐμμέσως τὴν ἐφαρμογὴν ἰδεῶν ἐχουσῶν ὡς σκοπὸν τὴν διὰ βλαίων μέσων ἀνατροπὴν τοῦ πολιτεύματος, τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ συστήματος ἢ τὴν ἀπόσπασιν μέρους ἐκ τοῦ ὅλου τῆς Ἐπικρατείας.

2. Κόμματα, σωματεία, ἢ ὀργανώσεις μὴ μνημονευόμενα ἀνωτέρω, ὡς καὶ αἱ τυχόν συσταθῆσόμενα μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος Νόμου, διαρκούσης τῆς ἀνταρσίας, χαρακτηρίζονται ὡς ὑπαγόμενα εἰς τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μὲν, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ κόμματος, εἰς πᾶσαν δ' ἄλλην περίπτωσιν δι' ἀποφάσεως τῶν κατὰ τόπους πρωτοβαθμίων Ἐπιτροπῶν Δημ. Ἀσφαλείας, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν ἐνδίκον μέσον.

3. Τὰ γραφεῖα τῶν διαλυομένων κομμάτων, σωματείων ἢ ὀργανώσεων κλείονται, λυομένης τῆς μισθώσεως, ἅπανα δὲ ἡ περιουσία καὶ τὰ ἀρχεῖα αὐτῶν κατασχονται ὑπὸ τῆς οἰκείας Εἰσαγγελικῆς Ἀρχῆς.

4. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον κατασχόμενα δημεύονται διὰ βουλεύματος τοῦ συμβουλίου τῶν Πλημμελειοδικῶν τοῦ τόπου τῆς κατασχέσεως. Ἐν τῷ βουλεύματι ὀρίζεται τίνα ἐκ τῶν δημευομένων ἀντικειμένων δύναται νὰ ἐκποιηθῶν. Τὸ προϊόν τῆς ἐκποίησεως τούτων διατίθεται ἀποκλειστικῶς πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν θυμάτων τῆς ἀνταρσίας.

Ἄρθρον 2.

1. Ὅστις ἐπιδιώκει τὴν ἐφαρμογὴν ἰδεῶν ἐχουσῶν ὡς ἐκδηλοῦν σκοπὸν τὴν διὰ βλαίων μέσων ἀνατροπὴν τοῦ Πολιτεύματος, τοῦ κρατοῦντος κοινωνικοῦ συστήματος ἢ τὴν ἀπόσπασιν μέρους ἐκ τοῦ ὅλου τῆς ἐπικρατείας, ἢ ἐνεργεῖ ὑπὲρ τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν προσηλυτισμὸν τιμωρεῖται ἐὰν μὲν εἶναι ἀρχηγὸς ἢ ὁδηγὸς διὰ τῆς ποινῆς τῶν προκαίρων δεσμῶν, εἰς ἰδίως δὲ βαρεῖας περιπτώσεις διὰ τῆς ποινῆς τῶν ἰσο-

είων δεσμών ή του θανάτου. εάν δε είναι άπλους συστασιώτης διά ποινης φυλακίσεως, εις ιδίως δε βαρείας περιπτώσεις διά της ποινης της εϊρικτης ή των προσκρίων δεσμών.

2. Ός ιδιαιτέρα επίβαρυντική περίπτωση θεωρείται ή εκτέλεσις της πράξεως εν δημοσίω τόπω, παρόντων πολλών, ή διά του τύπου, ή εάν ό προσηλυτισμός ενεργείται διά χρημάτων, ή απευθύνεται προς άνηλικούς, στρατιωτικούς εν γένει, ή δημοσίους λειτουργούς.

Άρθρον 3.

1. Εάν τό εν τω προηγουμένω άρθρω άδίκημα τελεσθή διά του τύπου, υπέχουσιν ευθύνην ό τε συγγραφεύς ή συντάκτης του δημοσιεύματος, ό διευθυντής ή εκδότης του εντύπου, και ό εν γνώσει αναλαβών την κυκλοφορίαν του τοιούτου εντύπου, άγνωστου δε όντος του εκδότου, ό τυπογράφος.

2. Κατά των εν τή προηγουμένη παραγράφω απαγγέλλεται προς τούτοις παύσις του επιτηρεύματος του δημοσιογράφου ή τυπογράφου ή εκδότου τουλάχιστον ενός έτους και εν υποτροπή όριστική τοιαύτη.

3. Ό παρά την παύσιν ταύτην εξασκών τό επάγγελμα αυτου τιμωρείται διά φυλακίσεως και εν υποτροπή δι' εϊρικτης.

Άρθρον 4.

1. Απαγορεύονται αι εν υπαίθρω είτε εν κλειστῳ χώρω συναθροίσεις προσώπων επιδιωκόντων την εφαρμογή των εν άρθρω 2 ιδεών.

2. Ό εν γνώσει προσερχόμενος εις τοιαύτην συνάθροισιν τιμωρείται διά φυλακίσεως τουλάχιστον εξ μηνών.

3. Ό εν γνώσει δεχόμενος εις την οικίαν του ή τό κατάστημα του συνάθροισιν περί της ή παραγράφος 1 του παρόντος άρθρου, τιμωρείται διά φυλακίσεως τουλάχιστον εξ μηνών. Διά της καταδικαστικής αποφάσεως απαγγέλλεται υποχρεωτικῳς ή λύσις της μισθώσεως του καταλύματος και ή άρσις της προστασίας του ενοικιοστασιου.

4. Όστις καθούλως διαταράσσει πολιτικην συγκέντρωσιν επιτροπομένου σκοπού τιμωρείται διά της ποινης της φυλακίσεως.

Άρθρον 5.

1. Η καταδίκη των δημοσίων υπαλλήλων και υπηρετών επί τινι των άδικημάτων του παρόντος νόμου συνεπάγεται την από της υπηρεσίας έκπτωσιν, απαγγελλομένην υπό της καταδικαστικής αποφάσεως, δι' της οπούτως όρίζεται άνικανότης προς άνάκλησιν άρχης ή άλλης δημοσίας υπηρεσίας επί πάντε τουλάχιστον έτη.

2. Στρατιωτικοί παντός βαθμού, ως και οι άνήκοντες εις τά Σώματα Ασφαλείας, καταδικαζόμενοι επί τινι των άδικημάτων του παρόντος Νόμου, εκπίπτουν της υπηρεσίας και στερώνται όλων των μετά της άρχης ή υπηρεσίας συννημένων δικαιωμάτων και πλεονεκτημάτων. Η τοιαύτη καταδίκη συνεπιφέρει και διαρκή άνικανότητα προς άνάκλησιν άρχης ή άλλης δημοσίας υπηρεσίας. Αι συνέπειαι πύται επέρχονται και άν δεν απαγγέλλονται εν εή αποφάσει.

Άρθρον 6.

1. Δημοσίοι υπάλληλοι και υπρέται καιτοι μη υποπεσόντες εις αξιόποινον πράξιν του παρόντος Νόμου, προπαγανδίζοντες εν τούτοις κομμουνιστικῳς Άρχας ή προσβάλλοντες την ιδέαν της Πατρίδος ή τά Έθνικα Σύμβολα, απολύονται όριστικῳς της υπηρεσίας, μετ' άπόφασιν του οικείου Συμβουλίου.

2. Στρατιωτικοί παντός βαθμού και οι άνήκοντες εις τά Σώματα Ασφαλείας, καιτοι μη υποπεσόντες εις αξιόποινον πράξιν του παρόντος Νόμου, διαδίδοντας εν τούτοις άρχας άνατρεπτικῳς του κρατούντος κοινωνικου καθεστώτος, ή προσβάλλοντες την ιδέαν της Πατρίδος και τά Έθνικα Σύμβολα απολύονται όριστικῳς της υπηρεσίας μετ' άπόφασιν του οικείου Συμβουλίου. Οι εκ τούτων έφεδροι αξιωματικοί και υπαξιωματικοί παραπέμπονται εις άνακριτικόν Συμβούλιον προς έκπίωσιν από του βαθμού.

Άρθρον 7.

1. Τά υπό του παρόντος Νόμου προβλεπόμενα άδικήματα ανακρίνονται και εκδικάζονται κατά τάς διατάξεις του Γ' ψηφίσματος «περί έκτάκτων μέτρων άφροδώντων την δημοσίαν τάξιν και ασφάλειαν». Κατά τάς διατάξεις του αυτού ψηφίσματος γίνεται και ή εκτέλεσις των ποινών.

2. Τά Στρατιωτικῳς, επιβάλλοντα ποινήν φυλακίσεως δι' άδικήματα προβλεπόμενα υπό του παρόντος Νόμου, δικαιούνται να άναστέλλουν ταύτην υπό όρον. Οι ούτως απολυόμενοι εάν ήθελον υποπέσει εντός τριετίας εις τό αυτό ή παρεμφερές άδικημα εκτίουν άθροιστικῳς μετά της νέας ποινης και την άνασταλείσαν, άλλως ή ποινή θεωρείται ως άσπιθείσα. Όσάυτως τά Στρατιωτικῳς θύναται, επιβάλλοντα ποινήν φυλακίσεως να μετατρέπουν ταύτην εις ποινήν έκτοπίσεως ίσοχρόνου διαρκείας.

Άρθρον 8.

Αι υπό του παρόντος Νόμου προβλεπόμεναι ποιναι επιβάλλονται μόνον εφ' όσον ή πράξις δεν τιμωρείται κατά τάς διατάξεις της ισχυούσης Νομοθεσίας διά βαρυτέρων ποινών.

Άρθρον 9.

1. Πάσα λεπτομέρεια άφορώσα την εφαρμογήν του παρόντος Νόμου θέλει όρισθή διά Βασιλικου Διατάγματος τή προτάσει των Υπουργών Δικαιοσύνης, Στρατιωτικών και Δημοσίας Τάξεως.

Η ισχύς του παρόντος άρχεται από της δημοσιεύσεως του εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως. Εποβληθήσεται δε εϋθὺς μετά την επανάληψιν των εργασιών της Βουλῆς προς κύρωσιν.

Εν Αθήναις τῆ 27 Δεκεμβρίου 1947.

ΠΑΥΛΟΣ

Β.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΤΣΑΛΛΑΡΗΣ, ΧΡ. ΛΑΛΑΣ, ΣΤ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ, Κ. ΡΕΝΤΗΣ, ΑΝΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ, Δ. ΧΕΛΜΗΣ, Γ. ΒΑΡΒΟΥΤΗΣ, ΣΤΑΥΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ, ΔΗΜ. ΛΟΝΤΟΣ, Α. ΜΠΡΑΚΗΣ, Α. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΗΣ, ΦΩΚΙΩΝ ΖΑΪΜΗΣ, ΑΡ. ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗΣ, Γ. ΣΤΡΑΤΟΣ, ΑΛ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ, Δ. ΔΙΓΚΑΣ, ΜΙΧ. ΜΑΥΡΟΓΟΡΛΑΤΟΣ.

Εθεωρήθη και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τῆ 27 Δεκεμβρίου 1947.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργός
ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΑΛΑΣ